

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτησίαι . . . Φο. γο. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἑ-
ρώπῃ Φο. γο. 70
Ἐν Ρωσίᾳ Ρουβλ. 25
Ἐξάμηνος τὰ ἡμίση.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτησίαι . . . Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις . . . Διό. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας Φο. γο. 25
Αἱ συνδρομαὶ ἔτησίαι.
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γρασίον δύο (2).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ἡ
ἐν Βιέννῃ διεθνὴς Ἐκθεσίς τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ θεάτρου.—
Τὸ Ψυχροδάβατο (Ποίημα).—Ποικίλα.—Γινώμαι δοφῶν.—Νομι-
ματολογικὰ (Τὰ πρῶτα ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Φοι-
νίκων ἡγεμόνων κοπέντα νομίσματα).—Ἐκδρομὴ (Ἀνὰ τὴν ἀνα-
τολικὴν Ἀφρικὴν).—Εὐθαλία.—Ἡ Δευτέρα Μήτηρ (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ὡς ἡ παρελθοῦσα ἐβδομάς ἦτο ἐβδομάς μεγάλων καὶ πρωτοφανῶν γεγονότων ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἡρωϊκῆς Δανίας, οὕτω καὶ ἡ λήξις διήλθεν ἐν μέσῳ ποικίλων καὶ πολλαπλῶν ἑορτῶν, πρὸς ἃς μετὰ προσοχῆς ἀτενίζει τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον ἕνεκα τῆς ἀποδιδομένης αὐταῖς πολιτικῆς σημασίας τὸ μὲν διὰ τὴν θέσιν τῶν πόλεων, ὅπου αἱ ἑορταὶ ἐπανηγυρίσθησαν, τὸ δὲ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν πόθου, ἀπὸ μακροῦ ἤδη χρόνου διατυπωθέντος καὶ προσελκύσαντος οὕτω σπουδαίως τὴν προσοχὴν τοῦ διπλωματικοῦ κόσμου, νομίσαντος ὅτι σὺν τῇ πραγματώσει τοῦ πόθου τούτου μέγα συνετελέσθη γεγονός, ἡ συνδιαλλαγὴ Γερμανίας καὶ Ρωσίας καὶ ἡ ἀποσόβησις τοῦ κινδύνου ρήξεως τῶν ἀνακτοβουλίῶν Βερολίνου καὶ Πετροπόλεως. Καὶ ὄντως αἱ ἐν Νανσὺ καὶ Κιέλω τελεσθεῖσαι ἑορταί, ἐν τούτῳ μὲν ἐπὶ τῇ συνεντεύξει τῶν δύο αὐτοκρατόρων Ἀλεξάνδρου καὶ Γουλιέλμου, ἐν ἐκείνῃ δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας προέδρου κατὰ τὴν πανήγυριν τῶν γυμναστικῶν ἑταιριῶν, ἐχαρακτηρίσθησαν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ὡς σπουδαιότεραι τῶν ἐν Κοπεγχάγη, αἵτινες οἰκογενειακὸν ὅλως ἔφερον χαρακτῆρα, ἢ κίσιτα διαταραχθέντα διὰ τῆς παρουσίας πολλῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν τῆς Εὐρώπης. Τούναντιον εἰς τὰς ἐν Νανσὺ ἑορτάς ἀπεδόθη ὑπερβάλλουσα σημασία ἕνεκα τῆς θέσεως τῆς πόλεως ταύτης, κειμένης ἐν τοῖς μεθορίοις καὶ καταστάσεως ἔτι μᾶλλον γνωστῆς τῇ διπλωματικῇ ἱστορίᾳ τῶν τελευταίων ἐτῶν διὰ τῶν μεθοριακῶν γεγονότων τοῦ Σνέβελε καὶ τοῦ Βρινιόν, καθ' ἃς Γουλιέλμος ὁ Α', τὸ δίκαιον τῆς Γαλλίας καθορῶν, ἐπέβαλετο διὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κύρους ἐπὶ τῆς μικροφιλοτιμίας τῶν διπλωματῶν καὶ, συντελῶν εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῆς Γαλλίας, ὑπερεμάχето τοῦδικαίου κατὰ τῆς ἀδι-

κίας. Ὁ εὐρωπαϊκὸς κόσμος, ταραχθεὶς ἐκ τῶν αὐστηροτάτων μέτρων τῶν τε γερμανικῶν ἀρχῶν κατὰ τῶν ἀποτολμησάντων νὰ διαβῶσι τὰ Βόσγια καὶ νὰ συνεορτάσωσι τοῖς ἐκείθεν ἀδελφοῖς αὐτῶν, καὶ τῶν αὐστριακῶν ἔτι, ἀποπειραθεισῶν τὴν παρακώλυσιν τῶν τσέχων σπουδαστῶν, ἐπτοίθη μὴ διαδραματισθῶσι σκηναί, συνδαυλίζουσαι ἔτι μᾶλλον τὸ ἀμοιβαῖον μῖσος Γάλλων καὶ Γερμανῶν καὶ καταδεικνύουσαι ὅτι ἡ εἰς τὴν γαλλικὴν καρδίαν κατενεχθεῖσα πληγὴ διὰ τῆς Φραγκφουρτείου συνθήκης ἀνίατος ὅλως τυγχάνει νῦν καὶ ὅτι ἡ μόνη αὐτῆς θεραπεία ἔγκειται ἐν τῇ διὰ τῶν ὄπλων τροποποιήσει τοῦ διεθνοῦς τούτου συμβολαίου καὶ ἐν τῇ ἐπανόδῳ τῆς ἀπὸ τῆς Βετσφαλικῆς συνθήκης μέχρι τοῦ 1871 ὑφισταμένης τάξεως ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ χάρτι. Ταυτοχρόνως πολλοὶ τῶν ἐπιπολαίως τὰ πράγματα ἐξεταζόντων ἐνόμισαν ὅτι ὁ κ. Καρνῶ, παριστάμενος εἰς τὰς ἐν Νανσὺ ἑορτάς, προκαλεῖ ἔτι μᾶλλον τὸ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἐπαρχιῶν αἰσθηματῶν Γάλλων καὶ ὑποδείκνυσιν αὐτοῖς ὅτι μετὰ βεβαίου πλέον ὄγκου ν' ἀτενίσωσιν εἰς τὸ μέλλον δύνανται, καὶ μάλιστα μετὰ τὰς τελευταίας ἐν τῇ στρατιωτικῇ προόδου τῆς Γαλλίας καὶ τὰ συντελεσθέντα ὀχυρωματικὰ ἔργα κατὰ μῆκος τῶν μεθορίων ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ κ. Φρεσινέ, ἀείποτε μερμινῶντος ὑπὲρ τοῦ καταστήσαι ἀπορρήτους τὰς τε πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ τὰς πρὸς τὴν Ἰταλίαν ὀχυρὰς καὶ ἐπικαίρους θέσεις.

Ἀντίθετοι τούναντιον ἐπεκράτησαν ἰδέαι περὶ τῆς ἐν Κιέλω συνεντεύξεως τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου μετὰ τοῦ γερμανοῦ μονάρχου ἐν σχέσει πρὸς τὴν γερμανορωσικὴν φιλίαν, καὶ πλεῖστοι τῶν σπουδαιότερων διπλωματῶν ἐπίστευσαν ὅτι τὰ κατὰ τὴν μακρὰν συνδιάλεξιν τῶν δύο ἰσχυρῶν ἡγεμόνων ἀνταλλαγέντα συνετέλεσαν ἢ μέλλουσι νὰ συνετελέσωσιν εἰς τὴν συνδιαλλαγὴν τῶν δύο κυβερνήσεων, εἰς τὴν μείωσιν εἰμὴ ἐξάλειψιν τοῦ ἀμοιβαίου μίσους τῶν ἐπὶ τοῦ Νεῦα καὶ τοῦ Σπραιίου, καὶ ὅτι, τοῦ ἀποτελέσματος τούτου ἐπιτυγχανομένου, συγκατορθοῦται καὶ ἡ χαλάρωσις τῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν φιλικῶν δεσμῶν τῆς Ρωσίας, ἐπομένως δὲ ἡ ἀποσόβησις κινδύνου ρήξεως τῆς Ρωσίας πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ ἡ ἀπομόνωσις οὕτω τῆς μεγάλης ἐν Εὐρώπῃ δημοκρατίας, ἀφιεμένης μόνης εἰς τὸ ἔλεος τῆς γερμανικῆς διπλωματίας καὶ τῶν συμμάχων αὐτῆς, τῆς Ρωσίας τηρούσης πρὸς τὴν Γερμανίαν οὐδετερότητα, παραπλησίαν ἐκείνῃ, ἐξ ἧς ἀπέρρευσε ἢ ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς δευτέρας γαλλικῆς αὐτοκρατορίας ἀνίδρυσις τῆς τῶν

Χοχεντσόλερν. Ἀτυχῶς αἱ περὶ ἑκατέρου τῶν γεγονότων τούτων ἐκφρασθεῖσαι ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν γινώμει ὄλως ἐσφαλμένα τυγχάνουσι καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι τὰ πράγματα ἔτι μᾶλλον θὰ ἐπικυρώσωσι τὴν ἰδέαν ὅτι ἀντίθετον ὄλως ἀπέρρευσε ἀποτέλεσμα ἐκ τε τῶν ἐν Νανσὺ ἑορτῶν καὶ ἐκ τῆς ἐν Κιέλφ συνεντεύξεως τῶν δύο αὐτοκράτορων ἐπ' ἀγαθῇ τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἡσυχίας τῶν λαῶν, τῆς ἐδραζομένης οὐχὶ ἐπὶ βεβαίων καὶ στερεῶν βάσεων καὶ τῆς ἀπαιτούσης, ὡς νῦν ἔχει ἡ τῶν πολιτικῶν κατάστασις, τὴν διατήρησιν τοῦ καθεστώτος καὶ τὴν διαίρεσιν τῆς Εὐρώπης εἰς δύο στρατόπεδα, χρῆσιμύοντα ὡς ἀντίρροπα τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας. Καὶ ἐν μὲν Νανσὺ οὐ μόνον οὐδεμία ἐγένετο διαδήλωσις, φέρουσα τὸν χαρακτῆρα προκλήσεως πρὸς τὴν γείτονα αὐτοκρατορίαν, οὐ μόνον ἐν πάσαις ταῖς ἀπαγγελθείσαις προσφωνήσεσιν οὐδὲν ἴχνος προσβλητικῆς φράσεως ἀπαντᾷ, ἀλλὰ καὶ μετὰ μεγάλης μερίμνης ἀπέφυγεν ὁ κ. Καρνὼ πᾶσαν πρὸς αὐτὸν ἐνθουσιαν τῶν βοημῶν φοιτητῶν ὅπως μὴ οὗτοι, ἀναμνησκόμενοι τῆς εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν παρουσίας τῶν Γάλλων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, διὰ θερμῶν προσφωνήσεων προσαγορεύσωσι τῷ προέδρῳ τῆς δημοκρατίας ἢ ποιήσωσι ὑπαινιγμοὺς τῆς γαλλορωσικῆς φιλίας, σφόδρα ἐξερεθίζοντας τοὺς Γερμανοὺς καὶ ὑποδαυλίζοντας τὸ μῖσος τοῦ σλαυικοῦ κόσμου κατὰ τοῦ γερμανικοῦ. Ὁ τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας πρόεδρος τοιαύτην πολιτείαν ἐτήρησεν, ὥστε ἐξεπλήρωσεν ἐν πᾶσι τὴν πρόρρησιν τῶν κυριωτέρων κυβερνητικῶν ὀργάνων τοῦ Βερολίνου, ἀποφνημαμένων ὅτι ὁ κ. Καρνὼ, μεταβαίνων εἰς Νανσὺ, ἐπιβληθήσεται διὰ τοῦ μελιχίου καὶ εἰρηνικοῦ ἔμφους αὐτοῦ κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε θὰ προληφθῶσιν αἱ ἀντιγερμανικαὶ διαδηλώσεις καὶ ἡ παρουσία αὐτοῦ θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ ἐπέλθωσι τοιαῦτα ἀποτελέσματα, οἷα τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ διδασκάλου μεταξὺ τῶν μαθητῶν. Καὶ ἀληθῶς ὁ κ. Καρνὼ μετὰ μεγάλης ἐπολιτεύθη λεπτότητος, τιμῶσης τὸν ἔγγονον τοῦ ὄργανου τῆς νίκης καὶ καταδεικνυσούσης ἅπαξ ἔτι τὸν ἱπποτικὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνωτάτου τῆς Γαλλίας ἄρχοντος, ὅστις, ἀποφεύγων πάντα περὶ ἐξωτερικοῦ πολεμίου ὑπαινιγμῶν, οἷος ἦτο ὁ πρότινων μηνῶν γενόμενος ἐν Βερολίῳ κατὰ τὴν πρὸς τοὺς νεοσυλλέκτους τοῦ Πότσδαμ προσλαλίαν, ἐλάλησε μόνον περὶ τῆς ἐκπολιτευτικῆς ἀποστολῆς τῆς Γαλλίας καὶ ἔτεκμηρίωσεν τὴν αἰξουσαν δύναμιν τῆς Γαλλίας, ὑπὸ τὴν ἔποψιν οὐχὶ πιέσεως ἐπὶ τῶν λοιπῶν λαῶν ἀλλ' ἁπλῶς ἐμπνεύσεως σεβασμοῦ πρὸς τὴν χώραν ταύτην. Τὸ εἰρηνικὸν τῶν λόγων τοῦ κ. Καρνὼ πνεῦμα ἔσπευσαν νὰ ἐξάρωσι καὶ αὐτὰ τὰ γερμανικὰ φύλλα, ἅπερ ἐν ἄλλοις διεπίστωσαν ὅτι, τοιοῦτου ἀνδρὸς τὰς τύχας τῆς Γαλλίας ἰθύνοντος, μὲγάλως μειοῦνται οἱ φόβοι, οὓς οἱ ἐξημεμένοι ἐκεῖ πατριῶται προσκαλοῦσι τοῖς λοιποῖς ἐν Εὐρώπῃ λαοῖς διὰ τῶν παρακεκινδυνευμένων αὐτῶν φωνασκῶν καὶ διὰ τῶν ζωνρῶν διαδηλώσεων, τῶν συνεπαγομένων ἁπλῶς τὴν δεινῶσιν τῆς κρατούσης νῦν διεθνούς τῶν πραγμάτων καταστάσεως καὶ τὴν ὑπέκκαυσιν τοῦ ὑποτύφοντος μίσους τῶν γειτόνων κρατῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν Κιέλφ συνέντευξις τῶν δύο αὐτοκράτορων ἀπολήγει εἰς ἀντίθετα ὄλως τῶν προσδοκωμένων ἀποτελέσματα καὶ μάτην οἱ ἐν Βερολίῳ ἤλπισαν ἐπὶ τὴν συνδιαλλαγὴν τῶν δύο κυβερνήσεων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τῷ αὐτῷ μέτρῳ, ἐν ᾧ καὶ οἱ δύο ἡγεμονικοὶ οἴκοι. Οἱ αὐτοκράτορες Ἀλέξανδρος καὶ Γουλιέλμος ἐπανελημμένως καὶ συμπαθῶς ἅμα ἀλλή-

λους περιπτυστάμενοι συνέσφιγγαν ἁπλῶς τοὺς φιλικούς δεσμούς τῶν οἰκείων αὐλῶν, καίτοι ἡ ἐπελθοῦσα σύσφιγξις ἡκιστα φέρει τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐπὶ τοῦ πάππου τοῦ νῦν γερμανοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ νῦν τσάρου φιλίας, ἧς ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ κραταίωσις τῆς Γερμανίας ἐπὶ βλάβῃ τῆς Ρωσίας· ὑπὸ τὴν ἔποψιν ὅμως τῆς κυρίως πολιτικῆς, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν σχέσεων τῶν δύο αὐλῶν οὐδεμία προσδοκᾶται μεταβολή, ἐφόσον ὑφίστανται τὰ προκαλέσαντα τὴν δυσαρέσκειαν Γερμανίας καὶ Ρωσίας αἷτια καὶ ἀκμαία διατελεῖ ἡ τριπλῆ συμμαχία, ἡ παγιωθείσα ἐπὶ σκοπῷ κατασυντριβῆς Γαλλίας καὶ Ρωσίας καὶ ὑπαγωγῆς τῆς Δύσεως ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν ἐπιρροὴν καὶ τὰς πτέρυγας τοῦ δικεφάλου ἅμα καὶ τοῦ καισαροβασιλικῆς ἀετοῦ, παρατείνεται δὲ ἡ ἔκνομος ἐν Βουλγαρία κατάστασις καὶ οἱ ἐν Βιέννῃ βασιζόμενοι ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς συμμαχου Γερμανίας, πειρῶνται νὰ καθιερώσωσι τὴν κατάστασιν ταύτην, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν δημοσιευομένων πληροφοριῶν περὶ τῶν ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν διαθημάτων τοῦ ἀνα τὴν Εὐρώπην περιοδεύοντος πρίγκηπος Φερδινάνδου κατὰ τὰς ἐπανελημμένους αὐτοῦ συνεντεύξεις μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ.

Ἀλέξανδρος ὁ Γ', πιστὸς ἐμμένων ταῖς παραδόσεσι τῆς πολιτικῆς τοῦ ἀνακτοβουλίου Πετροπόλεως, πᾶσαν ἀπαναίνεται τροποποιήσιν πρὸς τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν δικαίων αὐτῆς ἀξιώσεων, οἷα εἶναι αἱ διατυπωθεῖσαι τῷ 1887 κατὰ τὴν πρὸς Γουλιέλμον τὸν Α' ἐπίσκεψιν καὶ τὴν μακρὰν συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ τότε ἀρχιγραμματέως πρίγκηπος Βίσμαρκ, πληρέστατα δὲ συνάδουσαι πρὸς τε τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῆς βερολινεῖου συνθήκης καὶ πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν ὑπογραψασῶν τὸ συμβόλαιον τοῦτο δυνάμεων. Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ πᾶσαν τότε ἐξήντησε τὴν διπλωματικὴν αὐτοῦ ἱκανότητα ὅπως μεταπέισῃ τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον, ἀλλ' ἄκαμπτος οὗτος ἐν ταῖς διατυπωθείσαις διὰ τοῦ σχεδίου Ἐρενρῶθ δικαίαις ἀξιώσεσιν ἄπρακτον ἐγκατέλειπε τὴν βερολινεῖον διπλωματίαν καὶ ἐπανεκάμπτεν εἰς τὰ βασίλεια αὐτοῦ πολλὰ κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν μερμηρίζων ἐπὶ τῇ παρατεινομένῃ ἀθετήσει συμβολαίου, φέροντος τὸ κύρος τοῦ δοιδίμου πατρὸς, οὗ τὴν μνήμην τιμώντες οἱ ἐν Βερολίῳ καὶ ἀναμνησκόμενοι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ ἐν κρισιμωτάτῃ ὥρᾳ ὤφειλον νὰ μὴ ἀνεχθῶσι τὴν καταπάτησιν διεθνούς συνθήκης παρὰ λαοῦ, ἀπολυτρωθέντος ρωσικῷ αἵματι καὶ χρήματι, ἀλλὰ νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θεσπισμένων μετὰ τοῦ αὐτοῦ κύρους καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ ἰσχυροτέρου, μεθ' ἧς πρὸ ἐξαετίας ἐδεσμεύετο ὁ νέος Προμηθεὺς καὶ τὸ κυριώτερον τῶν ὀργάνων τοῦ βερολινεῖου ἀνακτοβουλίου μετὰ στόμφου καὶ ὑπερηφανείας ἀνεκέρυττεν ὅτι τριακοσίων ἑκατομμυρίων λαοῦ τῆς Εὐρώπης ἡ ἡσυχία δὲν διαταράσσεται χάριν τριῶν μόνον ἑκατομμυρίων. Ἐὰν λοιπὸν μάτην ὁ ἐν Φρινδρισχρούε νῦν μονάζων ἐδαπανήθη εἰς τὸ μεταπέισαι τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡκιστα εὐτυχῆς ἐφάνη ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, ὁ πράγματι μὲν ποθῶν τὴν ἀνασύνδεσιν τῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν φιλικῶν δεσμῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐφ' ὧν καὶ πρὸ εἰκοσαετίας βάσεων, ἀλλὰ καὶ μὴ δυνάμενος ν' ἀποκηρύξῃ τὴν τέως πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ, τὸ μὲν ἵνα μὴ φανῇ ὑποχωρῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν καὶ κεντήσῃ οὕτω τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τῶν ὑπικῶν, τὸ δὲ ἵνα μὴ δυσαρεστήσῃ ταῖς συμμαχίαις,

ταῖς εἰς τὴν ἀναγκαίαν ὑποβληθείσας δαπάνας πρὸς παγίωσιν τοῦ ἔργου τῶν νεωτέρων Χεώπων· ἄλλως τε δὲ ἢ κατὰ τὴν συνέντευξιν ἀπουσία τῶν ἰθυνόντων τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῶν δύο κρατῶν, ἦτοι τοῦ κ. Γίερς καὶ τοῦ κόμπος Καπρίβη, ἐπανακάμψαντος ἤδη ἀπὸ ἰκανοῦ χρόνου εἰς Βερολίνον ἐκ τῶν λουτρῶν τῆς Καρλσβάδης, ἰκανῶς ἐμφαίνει ὅτι οὐδὲν τὸ σπουδαῖον ὑπὸ πολιτικὴν ἐποψὴν ἀντηλλάγη καὶ ὅτι ἢ συνέντευξις τῶν δύο αὐτοκρατόρων ἔφερεν ἀπλῶς τὸν χαρακτῆρα ἐκπληρώσεως θεσμῶν διεθνούς ἐθιμοτυπίας, παρὰ τοὺς δισχυρισμοὺς ἐνίων ὅτι ἢ κατὰ τὴν συνέντευξιν παρουσία τοῦ κόμπος Σουβάλωφ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Πρωσίας κ. Μαρσάλ, ἀνεπλήρωσε τοὺς κ. κ. Γίερς καὶ Καπρίβη, ἢ τοῦλάχιστον ἐθῆκε τὰς βάσεις πολιτικῶν συνδυασμῶν, μελλόντων ν' ἀποτελέσωσι τὸ θέμα μεταγενεστέρων συσκέψεων τῆς διπλωματίας ἐκατέρου τῶν κρατῶν.

ὑπολείπεται ἢ ἐν Νανσοῦ παρουσία τοῦ μεγάλου δουκὸς Κωνσταντίνου, ἢν ὡσαύτως ἐμεγαλοποίησαν τὰ ὄργανα τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου καὶ ἐχαρακτήρησαν ὡς γινόμενον οὐχὶ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἵνα καταδειχθῆ ὅτι ἢ ἐν Κιέλω συνέντευξις ἦκιστα ἐπέδρασεν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐν Κρονστάδῃ παρουσίας τοῦ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Ζερβαὶ γαλλικοῦ στόλου καὶ ὅτι ἀπαραμείωτα καὶ ἀλώβητα διατελοῦσι τὰ πρὸς τὴν Γαλλίαν αἰσθήματα τῆς μεγάλης τοῦ Βορρά δυνάμεως. Μιᾶ σχεδὸν φωνῇ τὰ εἰρημένα ὄργανα ἀνομολογοῦσι τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν περὶ τὸ κατανοῆσαι τὴν τὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος τούτου, καὶ τοι ἔάν τὰ πράγματα ἔχωσιν ὡς σκέπτονται, ὄφειλον μεγάλην νὰ αἰσθανθῶσι χαρὰν ἐπὶ τῷ ὅτι, τῆς Ρωσίας ἐμμενούσης πιστῆς εἰς τὴν πρὸς τὴν Γαλλίαν φιλίαν, ἢ Γερμανία συναισθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς μετὰ τῶν συμμάχων συμπράξεως καὶ κατὰ συνέπειαν ἀθικτος παραμένει ἢ ἢ τριπλῆ συμμαχία· ἄλλοτε οἱ ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ ἐνδείξει συμπαθείας τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν ὑπεδείκνυον τὰ ἀγαθὰ τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ οἰονεὶ συνεβούλευον τὴν ἐν Βερολίῳ διπλωματίαν νὰ μὴ ἀποκλίνῃ τῆς ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ χαραχθείσης γραμμῆς, ἀγούσης εἰς τὴν παγίωσιν τῆς εἰρημένης συμμαχίας ἐναντίον τοῦ ρωσικοῦ κελοσοῦ, τοῦ δυναμένου ν' ἀπειλήσῃ τῇ συμπράξει καὶ τῆς Γαλλίας τὸ εὐρωπαϊκὸν καθεστῶς· πόθεν ἄγὰ γε ἢ τοιαύτη μεταβολὴ γλώσσης καὶ ἢ ἀντίφασσις; τὸ αἰτιογ ἀνευρίσκειται ἴσως ἐν τῇ κραταιώσει τῆς γαλλορωσικῆς συμπνοίας καὶ ἐν τῇ ἐπιβαλλομένῃ ἀνάγκῃ τοῦ ἐνισχύσαι τὸ ἔργον τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ, ἀπειλούμενον διὰ μεγάλου κλονισμοῦ, ὅστις εἶναι ὁ ἐξ Ἰταλίας προβλεπόμενος κίνδυνος τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ κράτους τούτου πραγμάτων, τῶν δυναμένων νὰ βελτιωθῶσι μόνον διὰ τῆς ἀποκρυφείας τῆς νῦν ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἥτις τοσοῦτον ἐπέδρασεν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ βασιλείου καὶ τοσοῦτον ἀνεστάτωσε τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν, ὥστε ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἀναγκάζεται ν' ἀναβάλλῃ τὴν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον ἐπίσκεψιν ἄχρι διαλύσεως τῆς καλυπτούσης τὸν ἐσωτερικὸν τῆς χώρας αὐτοῦ ὀρίζοντα ἀχλύος.

Καὶ αἱ ἐν Πέστη δὲ ἑορταὶ οὐχὶ ὀλίγην κέκτνται σημασίαν, συνεπεία τοῦ ὅτι ἐπανηγυρίσθησαν μὲν μετὰ μεγάλης αἴγλης παρὰ τῶν Οὐγγῶν, ἀναμνησκομένων τὴν 8 ἰουνίου 1867, καθ' ἣν ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ ἐστέφετο βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας καὶ λησμονησάντων πρὸς στιγμὴν καὶ Βιλάγον καὶ Ραδέτσκην καὶ Κλάπ-

καν, ἀλλὰ λίαν συνεδαυλίσθη καὶ τὸ τῆς αὐθυπαρξίας αἰσθημα τῶν λοιπῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς Οὐγγαρίας λαῶν, τῶν Κροατῶν, τοῦ Ρουμάνων κλπ., ζητούντων τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης αὐτῶν καὶ τὴν τήρησιν τῶν καταπατηθέντων προνομίων διὰ τοῦ μαγιαρικοῦ ἐγώτισμοῦ καὶ τῆς βιαίας ἐπιβλητικότητος τῶν κατὰ καιροὺς ἰθυνόντων τὰ τοῦ ἀγίου Στεφάνου.

ὑπὸ τὴν ἐποψὴν δὲ τῶν κυρίως ἐσωτερικῶν ζητημάτων ἢ μὲν Ἀγγλία ἔχει τὰς ἐπικειμένας γενικὰς ἐκλογάς, περὶ ἃς στρέφεται ἢ προσοχὴ ἀπάντων ἀνεξαιρέτως τῶν ἡγετῶν τῶν δύο ἰσχυρῶν κομμάτων. Ἀπὸ τοῦδε οὔτοι συντάττουσι τὰς ἐκλογικὰς προκηρῦξεις, ἰδίᾳ δὲ ὁ γηραιὸς τοῦ Χάβαρδεν ὑλοτόμος, ὅστις ὄραστῆριως ἐργάζεται εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν ὑποψηφίων τοῦ οἰκείου κόμματος καὶ πειράται νὰ μεταπέισῃ τὴν κοινὴν ἐν τῷ ἡνωμένῳ βασιλείῳ γνώμην διὰ τῆς ὑποδείξεως τῶν προκυψάντων δεινῶν ἐκ τῆς κακῆς τῶν πραγμάτων διευθύνσεως παρὰ τοῦ νῦν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κόμματος. Ἡ δὲ Γαλλία ἀσχολεῖται περὶ τὴν βελτίωσιν τῶν κακῶς κειμένων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ναυτικῶν, πειράται δὲ συνάμα νὰ τύχῃ τῆς διαρρυθμίσεως ἀποικιακῶν τινῶν ζητημάτων ἀναφθέντων ἐν Οὐγάνδα καὶ ἐν Μαδαγασκάρῃ συνεπεία τῆς ἐκνόμου πολιτείας τοῦ ἀνακτοβουλίου τοῦ ἀγίου Ἰακώβου. Οἱ ἐν Ἰταλίᾳ σφαιροζουσι ὑπὸ τὸ βάρος τῶν οἰκονομικῶν περιπλοκῶν, αἵτινες ἀδύνατον νὰ ἐκλίπωσιν, ἔάν μὴ ριζικὰ ληφθῶσι μέτρα καὶ ἀποκηρυχθῆ ἢ κρατούσα νῦν ἐν τῷ βασιλείῳ στρατοκρατεία συνεπεία τῶν μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας δεσμῶν.

Οἱ ἐν Γερμανίᾳ διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ διαπλκτισμοῦ τῶν κομματικῶν ομίλων, τοῦ δεινομένου βαθμυδὸν ἔνεκα τῆς μήνιος τῶν ὑπεραλλεῖων ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ τοῦ τοσοῦτο τὰς ἐλπίδας αὐτῶν βαυκαλίσαντος νομοσχεδίου περὶ τῶν σχολῶν, συνάμα δὲ μεριμνῶσι καὶ περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ἐμπορικῆς τῆς χώρας αὐτῶν καταστάσεως, διατελούσης πάντοτε σφαλέρᾳ παρὰ τὴν συνομολογίαν τῶν μετὰ τῶν συμμάχων καὶ λοιπῶν ἔτι κρατῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν.

Ἐκ τῶν μικροτέρων κρατῶν τὴν προσοχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου ἐπισπάται ἰδίᾳ ἢ σύνοδος τῆς ἑλληνικῆς βουλῆς, ἀρξαμένης τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἀπὸ τῆς παρελθούσης δευτέρας διὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν, καὶ μελλούσης νὰ διεξαγάγῃ σπουδαίαν ἐργασίαν, οἷαν ἀπαιτεῖ ἢ τοῦ βασιλείου κατάστασις καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐποψὴν. Ἐν Ρουμανίᾳ τὸ σπουδαιότερον γεγονός εἶναι οἱ ἀρραβῶνες τοῦ διαδόχου, οἱ συνδέσαντες τὸ βασίλειον μετὰ δύο ἰσχυρῶν τῆς Εὐρώπης ἡγεμονικῶν οἰκῶν καὶ ἢ παῦσις τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς. Ἐν Σερβίᾳ ἢ τῶν ἰθυνόντων μέριμνα στρέφεται περὶ τὰ ἐμπορικὰ καὶ τὰ στρατιωτικὰ καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ περὶ τὴν καθιέρωσιν τῆς ὑφισταμένης νῦν καταστάσεως, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν δημοσιευομένων ἐν τισιν εὐρωπαϊκοῖς ὀργάνοις πληροφοριῶν περὶ τῆς ἀνὰ τὴν Δύσιν περιοδείας τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου.

Ἐκ τοῦ Νέου δὲ Κόσμου ἐν μὲν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις ἔχομεν τὰς προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, γινομένην κατὰ νοέμβριον, ἐν Βραζιλίᾳ τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγματος καὶ ἐν Βενεζουέλα ἐσωτερικὰς περιπλοκάς, προκαλούσας τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Εὐρώπῃ, ἔνεκα τῶν πρὸς τὴν χώραν ταύτην οἰκονομικῶν σχέσεων.